

Een kruimel brood

Glenda Méndez de López
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal vond plaats in Guatemala.

Ik heb zo'n zin om naar de kerk te gaan!' zei Anahí tijdens het ontbijt.

Door de COVID-19-pandemie waren Anahí en haar familie al bijna twee jaar niet in de kerk geweest. Maar vandaag konden ze eindelijk weer gaan! Anahí was blij dat ze haar vriendinnen weer kon zien en met de wijk van het avondmaal kon nemen.

Anahí en haar familie gingen in de kapel zitten. Anahí zwaaide naar haar vriendinnen.

Het was al snel tijd voor het avondmaal. Na de lofzang vouwde Anahí haar armen en boog haar hoofd. Ze luisterde naar het avondmaalsgebed. Toen keek ze naar een plaatje van Jezus. Dat hielp haar om eerbiedig te zijn.

Een jongeman bracht de schaal naar hun rij. Maar toen de schaal bij Anahí kwam, was die helemaal leeg!

Anahí keek nog iets beter. In de hoek van de schaal lag nog één kruimel. Ze pakte de kruimel en stopte die in haar mond.

De rest van de dag maakte Anahí zich zorgen. Ze bleef maar aan de broodkruimel denken. Tijdens het avondeten maakte ze zich de hele tijd zorgen. Ze at haar ijsje niet eens na het eten. Ze zat maar aan tafel terwijl mama de afwas deed.

Ze dacht: *Telt het avondmaal wel als ik maar een kruimeltje heb gehad?*

Mama droogde haar handen af. 'Is er iets, lieverd?'

Anahí schudde haar hoofd.

'Volgens mij zit je ergens mee, want je ijsje is gesmolten.' Mama glimlachte en ging naast Anahí zitten. 'Wat is er?'

Anahí kreeg tranen in haar ogen. 'Ik keek er zo naar uit om vandaag van het avondmaal te nemen. Maar toen ik de schaal kreeg, was er nog maar een kruimel brood over.' Ze haalde diep adem. 'Heb ik verkeerd van het avondmaal genomen?'

'Nee', zei mama. Ze gaf Anahí een dikke knuffel. 'Ik zag je naar het plaatje van Jezus kijken, dat je in je Schriften hebt. Waar dacht je aan?'

'Ik dacht eraan dat Jezus van me houdt. En aan de tekens van de nagels in zijn handen en voeten. En alles wat Hij voor ons heeft gedaan.'

'En daar gaat het juist om', zei mama. 'Daarom nemen we van het brood en water. Om te denken aan het offer dat Jezus voor ons heeft gebracht.'

'Dus het maakt niet uit hoe groot het stukje brood is?'

'Nee. Het gaat erom hoe je je voelde toen je aan de Heiland dacht', zei mama. 'En hoewel je maar een klein stukje hebt gehad, is de liefde van Jezus voor jou niet klein. Hij houdt heel veel van jou.'

Anahí glimlachte. Ze wist dat mama gelijk had. Het avondmaal kan altijd een bijzonder moment zijn om aan Jezus te denken – zelfs als je maar een kruimel brood krijgt. ●

Ga naar pagina 9 om een plaatje van Jezus uit te knippen, waar je tijdens het avondmaal naar kunt kijken. Hoe kun jij aan Hem denken?